

عنوان مقاله:

اثربخشی طرحواره درمانی بر سرمایه روان شناختی و خود تنظیمی هیجانی در زوجین متقاضی طلاق

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات و تحقیقات در علوم رفتاری، دوره 4، شماره 11 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

حسین چارستاد - کارشناس ارشد روان شناسی بالینی، تهران، ایران

رحمت اله عظیمی - روان شناس بالینی و مشاور خانواده مرکز وکلا، کارشناسان و مشاوران خانواده قوه قضائیه، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر، تعیین اثربخشی طرحواره درمانی بر سرمایه روان شناختی و خود تنظیمی هیجانی در زوجین متقاضی طلاق بود. این پژوهش در قالب یک پژوهش نیمه آزمایشی با گروه گواه و در چهارچوب یک طرح پیش آزمون و پس آزمون برای دو گروه آزمایشی و گواه اجرا شد. جامعه آماری این مطالعه شامل کلیه زوجین متقاضی طلاق ساکن شهر تهران در سال ۱۴۰۰ را تشکیل دادند و حجم نمونه ۳۲ زوج از مراجعین مراکز مشاوره طلاق تهران به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند و سپس به طور تصادفی در دو گروه آزمایشی (۱۶ زوج) و کنترل (۱۶ زوج) جایگزین شدند. در این پژوهش از پرسشنامه های سرمایه روانشناختی لوتانز (۲۰۰۷) استفاده گردید و مداخله طرحواره درمانی به مدت ۸ جلسه ۹۰ دقیقه ای در گروه آزمایش انجام گردید. داده های پژوهش با استفاده از آزمون تحلیل کواریانس چند متغیری (مانکوا) مورد تحلیل قرار گرفت. نتایج تحلیل کواریانس چند متغیری نشان داد طرحواره درمانی در سطح $P < 0.05$ ، $P < 0.01$ ، $P < 0.001$ معنی دار شد. بنابراین با سرمایه روان شناختی و خود تنظیمی هیجانی در زوجین متقاضی طلاق در مرحله پس آزمون اثر معناداری داشته است. بنابراین با عنایت به معنی دار شدن فرضیه این پژوهش می توان نتیجه گرفت که در این پژوهش، طرحواره درمانی توانسته است موجب افزایش سرمایه روان شناختی و خود تنظیمی هیجانی در زوجین متقاضی طلاق شهر تهران گردد.

کلمات کلیدی:

طرحواره درمانی، سرمایه روان شناختی، خود تنظیمی هیجانی، زوجین متقاضی طلاق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1669551>

